

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5827

гр. София, 04.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 04.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **13555** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила на 22.06.2020 г. молба от адв. Г. Г. от САК, процесуален представител на оспорващата по настоящото дело А. В. Г., с искане за допълване на Решение №2749/04.06.2020 г., постановено по адм. дело №13555 по описа на АдмС – С.-град в частта му за разноските. С молбата се твърди, че своевременно, в самата жалба е направил искане за присъждане на разноски, а съдът не се е произнесъл по този въпрос. Предвид това и доколкото е разноски в производството са направени и доказани счита, че решението следва да бъде допълнено, като на оспорващата се присъдят направените от нея разноски.

Ответната страна Директора на ГД „Национална полиция“, ответник в основното производство, уведомен за постъпилото искане, не е изразил становище. В представени писмени бележки е направил възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, във връзка с постановеното решение, приема следното:

Правният спор между страните е възникнал на основание депозирана от А. В. Г. жалба, с която е оспорила Заповед № 4498/14.11.2019 г. , издадена от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта по т.5, в която е наредено на оспорващата, младши инспектор – полицай в група 01 на сектор 02 „Патрулно-постова дейност и масови мероприятия“ на Зонално жандармерийско управление – С. към дирекция „Жандармерия“ при ГД „Национална полиция“ – МВР, считано от 01.11.2019 г. да се измени размера на допълнителното възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности, определени със Заповед №3286з-4140/23.10.2019 г. – за извършване на постова дейност о охрана на сгради и обекти (вътрешни постове), съгласно чл.10, ал.2, т.7, б.“б“, б.“вв“ от Наредба №8121з-1060 от 26.09.2019 г. на 15 на сто.

В съдебното производство оспорващата се е представлявала от адв. Г. Г. от САК, който в депозираната от него жалба, на стр.2 от същата е направил изрично искане за присъждане на сторените от доверителката му разноски. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие, за оказване на правна помощ и съдействие по настоящото дело, изразяващо се в завеждането и воденето му пред първата инстанция, оспорващата е заплатила в брой на 19.11.2019 г. договорения адвокатски хонорар в размер на 400 лева. От нея е внесена и държавна такса в размер на 10 лева. В постановеното на 04.06.2020 г. съдебно решение съдът не се е произнесъл по това искане в диспозитива, като в мотивите е приел, че няма направено такова, а жалбата е приета за основателна и оспореният акт е отменен. За постановеното решение оспорващата е уведомена на 08.06.2020 г.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да иска допълване на акта в частта му за разноските. Както се прие по-горе, съобщение за изготвеното решение молителят е получил на 08.06.2020 г. В същото е посочено, че подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му. Съгласно чл.248, ал.1 ГПК искането за изменение на решението в частта за разноските може да се направи в срока за обжалване, когато същото е обжалваемо. В случая този срок е изтекъл на 22.06.2020 г., при което постъпилото на същата дата искане в тази насока се явява подадено в срок. Предвид изложеното съдът счита, че искането е допустимо. Разгледано по същество, същото е и основателно по следните съображения:

При позитивния по същество за оспорващата краен резултат основателно се явява своевременно заявеното искане за присъждане на направените от нея разноски. Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1 от АПК когато съдът отмени обжалвания акт, както е в случая, държавните такси, разноските по производството и възнагаждението за един адвокат се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт. Съдът прие за доказани разноски в размер на 10 лева внесена държавна такса и 400 лева платен в брой адвокатски хонорар. Тези разноски своевременно са поискани още с жалбата, въз основа на която е образувано делото. Съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар. Същото е договорено и заплатено в минималния предвиден в действащата към момента на договаряне и заплащане разпоредба на чл.8, ал.2, т.3 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнагаждания. Съдът не може да определи възнагаждание под минимума в наредбата.

Предвид това молбата за допълване на Решение №2749/04.06.2020 г., постановено по адм. дело №13555 по описа на АдмС – С.-град в частта му за разноските е основателна, при което същото следва да бъде допълнено. За заплащането им следва да бъде осъдена ГД „Национална полиция“ чийто орган е издателят на отменения акт. Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПЪЛВА Решение №2749/04.06.2020 г., постановено по адм. дело №13555 по описа на АдмС – С.-град в частта му за разноските, като
ОСЪЖДА ГД „Национална полиция“ [населено място] да заплати на А. В. Г. от [населено място] деловодни разноски за настоящото производство в размер на 410

/четиристотин и десет/ лева.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: